

**CHRISTINA
LAUREN**

New York Times
best-seller

Όμορφο

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΞΕΚΙΝΗΜΑ

ΕΙΣΤΕ ΚΙ ΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ...

Περισσότεροι
από 2.000.000
αναγνώστες

Ένα

«Θα κάνω φόνο», είπα μέσα απ' τα δόντια μου σπρώχνοντας μακριά τη δουλειά που μου αναλογούσε. Ο Μπένετ ούτε που σήκωσε το βλέμμα του για να με κοιτάξει κι έτσι πρόσθεσα: «Πώς λέμε θα σφάξω κάποιον με το βαμβάκι; Εγώ θα τον σφάξω με το χαρτί.»

Τουλάχιστον έτσι κατάφερα να του αποσπάσω μια υποψία χαμόγελου. Όμως ήταν φανερό ότι ολόκληρη την τελευταία ώρα ο Μπένετ βρισκόταν στη Ζώνη των Γαμήλιων Ετοιμασιών και δεν σκόπευε να την εγκαταλείψει πριν εξαφανιστεί η μεγάλη στοίβα των προσκλητηρίων που είχε μπροστά του. Στη συνήθως αψεγάδιαστη τραπεζαρία μας υπήρχαν παντού σκόρπιες επιστολές σε χρώμα μπλε του *Τίφανι*. Ο Μπένετ, καθισμένος απέναντί μου, τα δίπλωνε μεθοδικά και τα τοποθετούσε στη στοίβα των Έτοιμων για Αποστολή.

Η διαδικασία ήταν απλή:

Διπλώνεις, τοποθετείς.

Διπλώνεις, τοποθετείς.

Διπλώνεις, τοποθετείς.

Διπλώνεις, τοποθετείς.

Εγώ όμως κόντευα να τρελαθώ. Η πτήση μας για το Σαν Ντιέγκο ήταν στις έξι το πρωί της επόμενης μέρας και οι βαλίτσες μας ήταν όλες έτοιμες, με εξαίρεση τα τετρακόσια προσκλητήρια που έπρεπε να διπλώσουμε. Στέναξα στην ιδέα ότι έπρεπε *επίσης* να δέσουμε πεντακόσιες γαλάζιες κορδέλες γύρω από πεντακόσια μικροσκοπικά σατέν σακουλάκια γεμάτα κουφέτα.

«Ξέρεις τι θα έκανε πολύ καλύτερη την αποψινή μας βραδιά;» ρώτησα.

Τα καστανά του μάτια με κοίταξαν φευγαλέα πριν επιστρέψουν στη δουλειά που είχε αναλάβει.

Διπλώνεις, τοποθετείς.

«Ένα φίμωτρο ίσως;» πρότεινε.

«Πολύ αστείο. Όχι, δεν εννοούσα αυτό», είπα υψώνοντας το μεσαίο μου δάχτυλο. «Αυτό που θα έκανε πολύ καλύτερη την αποψινή βραδιά θα ήταν να παίρναμε ένα αεροπλάνο, να το σκάγαμε για το *Λας Βέγκας*, να παντρευόμασταν και να πηδιόμασταν όλο το βράδυ στο τεράστιο κρεβάτι του ξενοδοχείου.»

Δεν μπήκε στον κόπο να μου απαντήσει, ούτε καν να μου χαρίσει ένα χαμογελάκι. Η αλήθεια είναι ότι με είχε ακούσει να εκφράζω αυτή την επιθυμία τουλάχιστον επτά χιλιάδες φορές τους τελευταίους μήνες.

«Πολύ καλά», απάντησα εγώ αντιδρώντας στη σιωπή του. «Εγώ πάντως σοβαρολογώ. Δεν είναι πολύ αργά για να τα παρατήσουμε όλα και να το σκάσουμε στο *Λας Βέγκας*.»

Ο Μπένετ έξυσε για μια στιγμή το πιγούνι του κι αμέσως άπλωσε το χέρι του για να διπλώσει ακόμα ένα προσκλητήριο. «Φυσικά και δεν είναι πολύ αργά, Χλο.»

Μέχρι εκείνη τη στιγμή μάλλον θα έλεγα ότι έπαιζα, αλλά τα λόγια του με εκνεύρισαν πραγματικά. Χτύπησα το χέρι μου στο τραπέζι, καταφέρνοντας έτσι να αποσπάσω για ένα δευτερόλεπτο την προσοχή του πριν αφοσιωθεί και πάλι στο δίπλωμα των προσκλητηρίων. «Μου τη σπάει να μου μιλάς συγκαταβατικά, Ράιαν.»

«Καλά, εντάξει.»

«Όπως τώρα», του είπα κουνώντας το δάχτυλο.

Ο αρραβωνιαστικός μου με κοίταξε ήρεμα κι ύστερα μου έκλεισε το μάτι.

Γαμώτο, τι περνούσα... Αυτός ο άντρας ήταν φοβερά σέξι όταν μου έκλεινε το μάτι... Ο θυμός μου υποχώρησε κάπως και στη θέση του άρχισε να φουντώνει ο πόθος. Το κάθαμα, με αγνοούσε, με αντιμετώπιζε με συγκατάβαση. Κι εγώ σκύλιαζα.

Οι ιδανικές συνθήκες για να ζήσω μια σειρά από αξέχαστους οργανισμούς.

Κάρφωσα το βλέμμα μου πάνω του και δάγκωσα το κάτω χέιλι μου. Εκείνος φορούσε ένα σκούρο μπλε μπλουζάκι, τόσο παλιό και πολυφορεμένο που είχε ξεφτίσει στον λαιμό και, παρόλο που δεν την έβλεπα, ήξερα ότι είχε μια μικροσκοπική τρύπα λίγο πάνω απ' το στρίφωμα, αρκετά μεγάλη όμως για να μπορώ να

βάλω μέσα της το δάχτυλό μου και ν' αγγίξω τη ζεστή επιδερμίδα της κοιλιάς του. Το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, όταν φορούσε εκείνο το ίδιο μπλουζάκι, του είχα ζητήσει να μην το βγάλει όταν με στρίμωξε στον πάγκο του μπάνιου και με πήδηξε, για να μπορώ να το σφίγγω μες στις χούφτες μου.

Ανακάθισα λίγο στην καρέκλα μου για να εκτονώσω κάπως την ένταση που είχα αρχίσει να νιώθω ανάμεσα στα πόδια μου. «Κρεβάτι ή πάτωμα; Εσύ διαλέγεις», είπα και τον κοίταξα. Εκείνος παρέμενε ατάραχος, ενώ εγώ ψιθύριζα: «Θα μπορούσα επίσης να γλιστήσω κάτω απ' το τραπέζι και να σου τον γλείψω για αρχή.»

Ο Μπένετ χαμογέλασε πονηρά, αν και ήταν αποροφημένος στη δουλειά του. «Δεν θα αποφύγεις τις ετοιμασίες του γάμου μ' ένα πήδημα.»

Έγειρα πίσω στην καρέκλα μου και τον περιεργάστηκα. «Ποιος άντρας θα έλεγε κάτι τέτοιο; Πάει, χάλασες κι εσύ...»

Επιτέλους, με κοίταξε με βλέμμα σκοτεινό και πειρασμένο. «Ένα πράγμα θα σου πω: δεν χάλασα καθόλου. Απλώς θέλω να ξεμπερδεύω με όλα αυτά για να μπορέσω μετά να σε τακτοποιήσω.»

«Να με τακτοποιήσεις *τώρα!*» γκρίνιαξα. Σηκώθηκα και τον πλησίασα. Έχωσα τα δάχτυλά μου στα μαλλιά του και τα τράβηξα. Η αδρεναλίνη έρρεε μέσα μου και η ένιωθα το σώμα μου ηλεκτρισμένο. Εκείνος ανοιγόκλεισε τα βλέφαρά του κι έπνιξε ένα βογκητό.

«Μα καλά, τόσα λεφτά έχεις. Γιατί δεν προσέλαβες κάποιον να τα κάνει όλα αυτά;»

Ο Μπένετ γέλασε, με έπιασε απ' τον καρπό και τράβηξε τα δάχτυλά μου απ' τα μαλλιά του. Τους έδωσε ένα πεταχτό φιλί και κατέβασε το χέρι μου. «Θέλεις να προσλάβω κάποιον για να διπλώσει τα προσκλητήρια το τελευταίο βράδυ πριν φύγουμε για το Σαν Ντιέγκο;»

«Ναι! Επειδή θέλω σεξι!»

«Μα δεν είναι πιο όμορφα έτσι; Να απολαμβάνουμε ο ένας τη συντροφιά του άλλου», είπε σηκώνοντας το ποτήρι του κρασιού του και πίνοντας με ύφος θεατρικό μια γουλιά, «συζητώντας σαν δυο ευτυχισμένοι μελλόνυμφοι;»

Τον αγριοκοίταξα. Η προσπάθειά του να με κάνει να νιώσω ενοχές είχε πέσει στο κενό. «Εγώ σου πρότεινα να κάνουμε σεξ. Καυτό, παθιασμένο σεξ στο πάτωμα. Μετά σου πρότεινα να σου πάρω πίπα. Κι εσύ προτιμάς να διπλώνεις χαρτιά! Ποιος είναι λοιπόν ο σπαστικός από τους δυο μας;»

Πήρε ένα προσκλητήριο και το περιεργάστηκε, αγνοώντας με. «Ο Φρέντερικ Μιλς», διάβασε δυνατά κι άρχισε να μου σηκώνει την μπλούζα, «μαζί με τον Έλι-οτ και τη Σούζαν Ράιαν σάς προσκαλούν στον γάμο των παιδιών τους, Χλόης Κάρολαϊν Μιλς και Μπένετ Τζέιμς Ράιαν.»

«Ναι, ναι, είναι τόσο ρομαντικό...» ψιθύρισα. «Έλα όμως τώρα εδώ και χάιδεψέ με.»

«Τον γάμο θα τελέσει», συνέχισε εκείνος, «ο εντιμότατος Τζέιμς Μάρστερς, γνωστός και ως *Σπάικ το Βαμπίρ*.»

«Μακάρι να ήταν έτσι», αναστέναξα και άφησα την μπλούζα μου να πέσει στο πάτωμα. Άρχισα να κατεβάζω το παντελόني μου. «Προτιμώ να φαντάζομαι ότι θα μας παντρέψει ο Σπάικ και όχι εκείνος ο φαιδρός ηλικιωμένος κύριος που γνωρίσαμε τον περασμένο Νοέμβριο και βρίσκεται στα πρώτα στάδια της γεροντικής άνοιας.»

«Ο δικαστής Μάρστερς τέλεσε και τον γάμο των γονιών μου περίπου πριν από τριάντα πέντε χρόνια», με μάλωσε τρυφερά ο Μπένετ. «Είναι συγκινητικό, Χλο. Το γεγονός ότι ξέχασε να κουμπώσει το παντελόني του είναι ένα λάθος που θα μπορούσε να το έχει κάνει οποιοσδήποτε.»

«Μα τρεις φορές;»

«Χλόη...»

«Καλά λοιπόν.» Η αλήθεια είναι ότι ένιωθα κάπως άσχημα για το αστείο που είχα κάνει. Έμεινα για λίγο σιωπηλή προσπαθώντας να φέρω στη μνήμη μου την εικόνα του ηλικιωμένου, καταπονημένου άντρα. Τον είχαμε συναντήσει στον χώρο όπου θα γινόταν η τελετή και μέσα σε μία ώρα είχε επισκεφθεί τρεις φορές την τουαλέτα, επιστρέφοντας πάντα με ανοιχτό το φερμουάρ. «Πιστεύεις όμως ότι θα θυμηθεί τα ονό...»

Ο Μπένετ με διέκοψε ρίχνοντάς μου μια αυστηρή ματιά. Τότε μόνο αντιλήφθηκε ότι φορούσα μόνο το

σουτιέν και το κιλοτάκι μου. Η έκφρασή του σκοτεινίασε μ' έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο.

«Εννοώ απλώς», άρχισα να λέω ενώ ταυτόχρονα ξεκούμπωνα το σουτιέν μου, «ότι θα ήταν κάπως διασκεδαστικό, το λιγότερο, αν ξεχνούσε στη διάρκεια της τελετής τι έπρεπε να κάνει.»

Ο Μπένετ κατάφερε να στρέψει ξανά το βλέμμα του στα προσκλητήρια πριν προλάβω να του αποκαλύψω το στήθος μου. Τσάκισε προσεκτικά το χαρτί με τον αντίχειρά του. «Είσαι μεγάλος μπελάς...»

«Το ξέρω. Και δεν με νοιάζει καθόλου.»

Με κοίταξε με σηκωμένο το ένα του φρύδι. «Κοιτούμε να τελειώσουμε.»

Κρατήθηκα και δεν του είπα ότι το δίπλωμα των προσκλητηρίων ήταν το τελευταίο από τα προβλήματα μας. Η επόμενη εβδομάδα, και η συνύπαρξη των οικογενειών μας, θα μπορούσε να αποδειχτεί σκέτη καταστροφή –*Το Τρελό Θηριοτροφείο Πάει Διακοπές*. Μήπως λοιπόν το σεξ εδώ και τώρα ήταν προτιμότερο από αυτές τις σκέψεις; Και μόνο ο πατέρας μου με τις δύο σχεδόν αλκοολικές αδερφές του ήταν αρκετοί για να μας τρελάνουν, πόσο μάλλον αν συνυπολογίσουμε την οικογένεια του Μπένετ, τον Μαξ και τον Γουίλ. Θα ήμασταν πολύ τυχεροί αν καταφέραμε να ξεμπερδέψουμε με καθαρό το ποινικό μας μητρώο.

Προτίμησα λοιπόν να του ψιθυρίσω: «Ένα στα γρήγορα ίσως; Δεν μπορούμε να κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα;»

Εκείνος έσκυψε μπροστά, έχωσε το πρόσωπό του ανάμεσα στα βυζιά μου και πήρε μια βαθιά ανάσα. Ύστερα, με μικρά πεταχτά φιλιά, έφτασε στην αριστερή μου ρώγα. «Όταν αρχίζω κάτι, δεν μου αρέσει να το αφήνω στη μέση.»

«Εσένα δεν σου αρέσει να σε διακόπτουν, εμένα δεν μου αρέσει να μη μου ικανοποιούν αμέσως τις επιθυμίες μου. Πιστεύεις ότι θα περάσει το δικό σου ή το δικό μου σήμερα;»

Ο Μπένετ έγλειψε με τη γλώσσα του τη ρώγα μου κι ύστερα τη ρούφηξε βαθιά μέσα στο στόμα του, καθώς τα χέρια του τυλίγονταν στη μέση μου, χούφτωναν τα αθώα κωλομέρια μου και με πολύ επιδέξιες κινήσεις μού έσκιζαν το κιλοτάκι.

Τα μάτια του φωτίστηκαν από μια παιχνιδιάρικη λάμψη όταν σήκωσε το βλέμμα του και με κοίταξε ενώ φιλούσε το άλλο στήθος μου και τα δάχτυλά του χάιδευαν το μπούτι μου. «Φαντάζομαι, πεισματάρια μέλλουσα γυναίκα μου, ότι θα γίνει το δικό σου κι εγώ θα τελειώσω με τα προσκλητήρια αργότερα, όταν εσύ θα κοιμάσαι.»

Γλίστρησα ξανά τα δάχτυλά μου μες στα μαλλιά του και ψιθύρισα: «Μην ξεχάσεις, σε παρακαλώ, να δέσεις τις κορδέλες στα σακουλάκια με τα κουφέτα...»

Του ξέφυγε ένα γέλιο. «Δεν θα το ξεχάσω, μωρό μου.»

Τότε με κατέκλυσε για άλλη μια φορά η ίδια σκέψη, σαν ένα ζεστό φύσημα του αέρα: τον αγαπούσα,

τον αγαπούσα τρελά. Αγαπούσα το κάθε εκατοστό του κορμιού του, κάθε συναίσθημα που καθρεφτιζόταν φευγαλέα στο βλέμμα του, κάθε σκέψη που ήξερα πως έκανε, παρόλο που δεν την εξέφραζε με λόγια:

Πρώτον, εγώ ήμουν εκείνη που είχε επιμείνει να κάνουμε μόνοι μας όσο το δυνατόν περισσότερες απ' τις ετοιμασίες.

Δεύτερον, εγώ ήμουν αυτή που τον είχα καθησυχάσει ότι δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα αν αφήναμε και τον τελευταίο μακρινό συγγενή που είχαμε στον πλανήτη να στριμωχτεί στον γάμο μας.

Και, τρίτον, δεν θ' άφηνα για τίποτα στον κόσμο να πάει χαμένη η ευκαιρία να φορέσω το νυφικό μου στην παραλία του Κορονέιντο.

Αντί όμως να επισημάνει το προφανές –ότι σ' αυτή την περίπτωση εκείνος έπαιζε σωστά το παιχνίδι, όχι εγώ, και ότι, παρά την γκρίνια μου, δεν θα έμενα ποτέ ικανοποιημένη με μια συνοπτική γαμήλια τελετή στο Λας Βέγκας– ο Μπένετ σηκώθηκε και άρχισε να περπατάει προς την κρεβατοκάμαρα. «Εντάξει λοιπόν. Όμως αυτή είναι η τελευταία νύχτα που σε πηδάω πριν παντρευτούμε.»

Οι λέξεις «σε πηδάω» μού προκάλεσαν τέτοια ταραχή ώστε μόνο όταν είχε ήδη εξαφανιστεί στον διάδρομο που οδηγούσε στην κρεβατοκάμαρά μας συνειδητοποίησα τι ακριβώς μου είχε πει.

Ο Μπένετ είχε ήδη αρχίσει να γδύνεται όταν μπήκα στο δωμάτιο. Στάθηκα και τον κοίταξα να ξεκουμπώνει το τζιν του και να το κατεβάζει μαζί με το μποξεράκι του. Έπιασε την άκρη απ' το μπλουζάκι του και με κοίταξε διερευνητικά με το ένα φρύδι σηκωμένο, ρωτώντας με σιωπηρά *θέλεις να το φοράω ή όχι αυτή τη φορά*; Όταν του έγνεψα καταφατικά, το έβγαλε. Πήγε στο κρεβάτι μας, ξάπλωσε ανάσκελα και με κοίταξε.

«Έλα κοντά μου», μου ψιθύρισε με λαχτάρα.

Πλησίασα στο κρεβάτι, κρατώντας όμως μια απόσταση από εκείνον. «Όταν λες ότι «είναι η τελευταία νύχτα που με πηδάς πριν παντρευτούμε», εννοείς πως αυτή την εβδομάδα θα κάνουμε σεξ μόνο τις πρωινές ώρες;»

Μια υποψία χαμόγελου ζωγραφίστηκε στην άκρη του στόματός του. «Όχι. Εννοώ ότι μετά την αποψινή βραδιά σκοπεύω να απέχω μέχρι να γίνεις σύζυγός μου.»

Ένωσα στο στήθος μου έναν πανικό που δεν μου ήταν και τόσο γνώριμος. Δεν ήξερα αν έπρεπε να τον πάρω στα σοβαρά. Ανέβηκα στο κρεβάτι και τον πλησίασα σκύβοντας να τον φιλήσω στο στήθος. «Ξέρω τι σημαίνει *απέχω*, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση ακούγεται σαν να μου λες σήμερα Τρίτη ότι θα είμαστε μαζί όλη την εβδομάδα, αλλά δεν θα κάνουμε σεξ έως το Σάββατο.»

«Αυτό ακριβώς σου λέω.» Τα δυνατά του δάχτυλα μπλέχτηκαν στα μαλλιά μου και ανάγκασαν το κεφάλι

μου να κατέβει χαμηλότερα, στο σημείο όπου ο πούτσος του ήταν σηκωμένος, σκληρός και προκλητικός.

Σταμάτησα καθώς τα χείλη μου βρίσκονταν στο ύψος των γοφών του, τους οποίους έσπρωξε προς τα μπρος για να φτάσει πιο γρήγορα στο στόμα μου. «Και για ποιον λόγο, παρακαλώ, μπορεί να θέλεις να απέχεις;»

«Χριστέ μου, Χλο, σταμάτα να παίζεις μαζί μου και πάρε τον πούτσο μου στο στόμα σου.»

Εγώ τον αγνόησα, ανακάθισα και τον καβάλησα για να μην μπορεί εύκολα να μου ξεφύγει αν αποφάσιζα να ασκήσω κάποια μορφή σωματικής βίας. «Είσαι τρελός αν πιστεύεις ότι θα αντέξω την παράνοια αυτού του γάμου τις επόμενες τέσσερις μέρες χωρίς σεξ.»

«Δεν είμαι τρελός», επέμεινε εκείνος, προσπαθώντας να με τραβήξει πιο ψηλά πάνω στα μπούτια του ώστε ο πούτσος του να έχει καλύτερη πρόσβαση στ' απόκρυφά μου. «Θέλω να είναι κάτι ξεχωριστό. Εξάλλου εσύ δεν ήσουν αυτή που ήθελε ένα στα γρήγορα πριν τελειώσουμε τις προετοιμασίες του γάμου;» Μου χούφτωσε δυνατά τον κώλο για να με ανασηκώσει κι ύστερα να με κατεβάσει πάνω ακριβώς απ' τον πούτσο του. «Γι' αυτό λοιπόν σταμάτα να παριστάνεις τη δύσκολη.»

Εγώ όμως κατάφερα να του ξεφύγω γαργαλώντας τον στο μοναδικό ευαίσθητο σημείο του κορμιού του, ανάμεσα σε δυο πλευρά του. Τινάχτηκε και με άφησε ελεύθερη, διώχνοντας τα χέρια μου.

Έσκυψα και τον φίλησα στο υπέροχο, τέλειο στόμα του. «Αυτό συνέβη πριν μου δηλώσεις ότι η πρόσβασή μου στο απίστευτα γελοίο κορμί σου λήγει α-

πόψε τα μεσάνυχτα. Το Σάββατο είναι η νύχτα του γάμου μας. Απ' όσο γνωρίζω, δεν θα υπάρξει δεύτερη τέτοια νύχτα. Πώς θα μπορούσε λοιπόν να μην είναι ξεχωριστή, ακόμα κι αν βγάζουμε τα μάτια μας όλη την εβδομάδα;»

«Ίσως να σε θέλω λίγο πεινασμένη...» ψιθύρισε εκείνος και τρύπωσε από κάτω μου. Το στόμα του βρήκε τον λαιμό μου, το κόκαλο της κλείδας μου, το στήθος μου. «Θέλω να είσαι τόσο πεινασμένη, που η καύλα να σου θολώνει το μυαλό.» Η έξαψη του άρχισε να φουντώνει, με άρπαξε απ' τα κωλομέρια και μου πιπίλησε τη ρώγα. Ένιωθα με πόση ένταση πίεζε το εσωτερικό των ποδιών μου ψηλά και το μόνο που ήθελα πια ήταν να τον νιώσω μέσα μου, ν' ακούσω τους ήχους του καθώς θα έχανε το μυαλό του, θα τρελαινόταν, θα με έπαιρνε με όλη του την ορμή.

Τότε μου πέρασε μια σκέψη απ' το μυαλό. «Εννοείς ότι με θέλεις τόσο πεινασμένη που να μη με νοιάζει αν θα σκίσεις το αμύθητης αξίας εσώρουχο που αγόρασα για τη νύχτα του γάμου μας;...»

Γέλασε με το πρόσωπό του βυθισμένο στο στήθος μου. «Σωστή η σκέψη σου, αλλά δεν είναι αυτός ο λόγος.»

Ήξερα τον Μπένετ Ράιαν αρκετά καλά για να καταλάβω ότι αυτή τη μάχη δεν θα την κέρδιζα. Τουλάχιστον όχι ακόμα, όχι εδώ. Ποτέ δεν μπορούσα να τον νικήσω με τα λόγια, παρά μόνο με τις πράξεις. Γονάτισα από πάνω του, τραβήχτηκα λίγο προς τα πίσω και

χαμογέλασα όταν άκουσα το κοφτό, βαθύ βογκητό της απογοήτευσής του. Ύστερα όμως γύρισα το κορμί μου και τον καβάλησα ενώ ταυτόχρονα έπαιρνα τον πούτσο του στο στόμα μου. Άπλωσε ανυπόμονα τα χέρια του πάνω στα κωλομέρια μου και με τράβηξε χαμηλά, πιο χαμηλά, πιο χαμηλά.

Όταν ένιωσα τη ζεστή απαλή γλώσσα του στη σχισμή μου κι αμέσως μετά τα χείλη του να κλείνουν και να με ρουφάνε, έκλεισα τα μάτια. Χάθηκα στις συνεχόμενες δονήσεις των βογκητών του, στις λέξεις που έβγαιναν πιχχτές από το στόμα του, στις απαλές δαγκωνιές του κι ύστερα πάλι στα πιπιλίσματά του. Ένωθα την έντασή του να κορυφώνεται, να γίνεται απελπισμένη. Ύψωσε τους γοφούς του προς το μέρος μου, ανυπόμονα, κι εγώ τύλιξα την παλάμη μου στη βάση του πούτσου του, κάρφωσα το βλέμμα μου πάνω του για ν' απολαύσω το μέγεθος, το σχήμα και την απαλότητά του. Τη λάτρευα την αίσθηση αυτή, την καύλα που έκανε τους γοφούς του να τρέμουν.

Χαμογελώντας πονηρά, ανάπνευσα πάνω στην άκρη του πούτσου του και ψιθύρισα: «Μ' αρέσει να με γλείφεις.»

Εκείνος άφησε ένα βογκητό κι έσπρωξε ακόμα πιο επιτακτικά το σώμα του προς το δικό μου, όμως εγώ απλώς τον πλησίασα λίγο, λαχανιάζοντας γύρω απ' το χοντρό καυλί του για να νιώσει την καυτή, ρυθμική ανάσα μου. Γλίστρησα το ένα χέρι μου χαμηλότερα, έκλεισα στη χούφτα μου τα αρχίδια του και τα έσφιξα

απαλά καθώς το χέρι μου έπαιζε με το κάτω μέρος του πούτσου του. Ταυτόχρονα άφηνα μόνο την ανάσα μου να χαϊδεύει το κεφάλι του.

Με το στόμα του μπορούσε να με κάνει να χύσω γρηγορότερα απ' ό,τι με οποιοδήποτε άλλο σημείο του κορμιού του και ήδη ένιωθα να πλησιάζω στην κορύφωση. Η ηδονή που ένιωθα συναγωνιζόταν σε ένταση την απόλαυση που μου χάριζε το δικό μου παιχνίδι με το κορμί του και ο συνδυασμός τους μου δημιούργησε μια αχαλίνωτη, καυτή αίσθηση, το αγαπημένο μου είδος οργασμού: το στόμα του Μπένετ στο μουνί μου, το απολαυστικό παιχνίδι μου με τον πούτσο του. Ένωσα την κορύφωση να τυλίγει σαν φωτιά την πλάτη μου, τα πόδια μου και να εκρήγνυται προς τα έξω μέχρι που έχασα πραγματικά κάθε αίσθηση των δικών μου κινήσεων πάνω του. Μάλλον γαμούσα το στόμα του, ενώ με την παλάμη μου του τον έπαιζα ανεξέλεγκτα χωρίς ρυθμό ούτε σκοπό.

Εκείνος επιβράδυνε τις κινήσεις του όταν το κορμί μου άρχισε να χαλαρώνει, και αφού με φίλησε στην κλειτορίδα, στα κωλομέρια μου, στα μπούτια, με έσπρωξε απαλά για να ξαπλώσω ανάσκελα. Έφερα το χέρι μου στην κοιλιά μου, ύστερα στο στήθος μου και τέλος το ακούμπησα πάνω στην καρδιά μου που χτυπούσε σαν τρελή. Δεν είχα ξεχάσει ότι μάλλον θα το πλήρωνα ακριβιά που είχα προσφέρει στον Μπένετ το αγαπημένο του προκαταρκτικό παιχνίδι χωρίς να ανταποδώσω, αλλά, που να πάρει ο διάολος, χρειαζόμουν

έστω ένα λεπτό για ν' απολαύσω τα αποτελέσματα από το Στοματικό του Πανίσχυρου Μπένετ Ράιαν.

«Ήταν τόσο γαμημένα τέλειο...» ψέλλισα, προσπαθώντας να ξαναβρώ την ανάσα μου. «Νομίζω ότι το στόμα σου ανήκει σε κάποιον Έλληνα θεό. Τον Γλώσσιο Δία.»

Ανέβηκε πάνω μου. Το βλέμμα του πετούσε φλόγες. «Ξέρω τι κάνεις.»

Άνοιξα τα μάτια και στην αρχή η εικόνα του σχηματίστηκε θολή μπροστά μου. Τον ρώτησα: «Τι κάνω;»

Καβάλησε το κορμί μου, ψηλά, στο ύψος των πλευρών μου, κι ενώ εγώ χαμογέλασα χαϊδεύοντας τα μπούτια του, εκείνος έπιασε τον πούτσο του και τον τράβηξε αργά προς τα πίσω. Η φωνή του ακούστηκε ξέπνοη όταν είπε: «Νομίζεις ότι θα κερδίσεις εσύ αυτή τη μάχη.»

«Ποια μάχη;»

Εκείνος γέλασε κι άπλωσε το χέρι του στο στρώμα, πίσω απ' το κεφάλι μου, για να στηριχτεί και να γείρει επάνω μου. Ο πούτσος του βρισκόταν σε απόσταση λίγων εκατοστών από το στόμα μου, όταν εκείνος έσκυψε μπροστά και, με το ελεύθερο χέρι του, έτριψε την άκρη του στο κάτω χείλος μου. Χωρίς να το σκεφτώ, έβγαλα έξω τη γλώσσα μου για να γευτώ το υγρό κεφάλι του. Ένιωσα το στόμα μου να τον ποθεί, τις ρώγες μου να σκληραίνουν. Ήθελα να τον πάρω, ήθελα να τον δω να μπαίνει στο στόμα μου, να κινείται μέσα έξω σαν λυσσασμένος.

Εκείνος απομακρύνθηκε μερικά εκατοστά για να μπορώ να τον βλέπω καθώς τον έπαιζε αργά, μπροστά στο πρόσωπό μου.

«Βλέπω τον σφυγμό σου να χτυπάει στον λαιμό σου.»

Ξεροκατάπια και τον ρώτησα: «Και λοιπόν;»

«Και λοιπόν», άρχισε να λέει χαμογελώντας αυτάρεσκα, «καταλαβαίνω πόσο τον θέλεις.» Έσκυψε ξανά μπροστά και άγγιξε φευγαλέα με το καυλί του τα χείλη μου πριν απομακρυνθεί ξανά. «Τον θέλεις στο στόμα σου.» Το χέρι του άρχισε να κινείται πιο γρήγορα, η ανάσα του ακουγόταν κοφτή. «Τον θέλεις πάνω στη γλώσσα σου.»

Είχε δίκιο. Τον ήθελα τόσο πολύ που ένιωθα το δέρμα μου να σφίγγεται, να έχει πάρει φωτιά.

«Όχι όσο το θέλεις εσύ», είπα προσπαθώντας να ελέγξω τη φωνή μου για να μην προδώσει την ταραχή μου. «Δεν θα άντεχες ούτε μία μέρα χωρίς σεξ.»

Σταμάτησε για λίγο κι ύστερα τραβήχτηκε προς τα πίσω και κατέβηκε πιο χαμηλά στο κορμί μου. Για μια μοναδική, τέλεια στιγμή, πίστεψα ότι θα μου άνοιγε τα πόδια και θα με γαμούσε τόσο άγρια που θα ξεχνούσα το όνομά μου· εκείνος όμως έγειρε στο πλάι το κεφάλι, με κοίταξε από ψηλά και σηκώθηκε όρθιος.

«Τι κάνεις;» τον ρώτησα. Στηρίχτηκα στον έναν αγκώνα μου για να ανασηκωθώ και να τον κοιτάξω καθώς φορούσε το μποξεράκι του.

«Θα σου αποδείξω ότι δεν έχεις δίκιο.»

Προχώρησε προς την πόρτα και εξαφανίστηκε.

«Γιατί είσαι τόσο ξεροκέφαλος, ρε γαμώτο;» του φώναξα και το μόνο που άκουσα ήταν το περιπαιχτικό γελάκι του από τη μέση του διαδρόμου. «Και, αν θυμάσαι, σου πήρα πίπα στο ντους σήμερα το πρωί, άρα εσύ ουσιαστικά έκανες σεξ σήμερα!»

Θα ξαναγυρίσει, σκέφτηκα. Είμαι εκατό τοις εκατό σίγουρη ότι θα ξαναγυρίσει. Θα τον περιμένω.

Ξάπλωσα πίσω κι έμεινα να κοιτάζω το ταβάνι. Το δέρμα μου ήταν αναψοκοκκινισμένο και ανάμεσα στα πόδια μου ένιωθα την καύλα να με καίει. Το σώμα μου δεν επικοινωνούσε ακόμα με το μυαλό μου, ήθελα να τον κυνηγήσω και να τον παρακαλέσω να με πάρει κανονικά αυτή τη φορά: με το όργανο του άντρα μέσα στο όργανο της γυναίκας, κινήσεις ορμητικές και γρήγορες.

Ο ήχος της πόρτας του ψυγείου που άνοιξε έσπασε τη σιωπή που επικρατούσε στην κρεβατοκάμαρα κι εγώ πετάχτηκα όρθια. Είχε όρεξη για φαγητό, γαμώτο;

Πριν το καλοσκεφτώ, έτρεχα ήδη στον διάδρομο ολόγυμνη. Τα πόδια μου έκαναν πατινάζ στο παρκέ κι έστριψα στη γωνία τη στιγμή ακριβώς που εκείνος έκλεινε το ψυγείο κρατώντας στο χέρι του κάτι για να φάει.

«Πλάκα μου κάνεις;» ρώτησα, σταματώντας απότομα λίγα εκατοστά από το σημείο όπου εκείνος μάλλον ετοίμαζε ένα σάντουιτς. «Τώρα σου ήρθε να φας, ρε γαμώτο, αραβική πίτα με γαλοπούλα;»

Εκείνος στράφηκε και με κοίταξε, αφήνοντας το βλέμμα του να περιπλανηθεί από το πρόσωπό μου σε όλες τις γυμνές καμπύλες μου –το κάθαρμο, δεν μπο-

ρούσε καν να κρύψει πόσο ήθελε να με πηδήξει, εδώ και τώρα- για να καταλήξει ξανά στο πρόσωπό μου. «Υποθέτω ότι μέχρι να πάψει η αρραβωνιαστικιά μου να είναι μια καυλιάρρα σκύλα ή ο πούτσος μου να μάθει να παίρνει πίπα στον εαυτό του, μπορώ τουλάχιστον να τσιμπήσω κάτι.»

«Μα...» άρχισα να λέω διστακτικά, αναζητώντας τις κατάλληλες λέξεις για να του προτείνω να με γλείψει εκείνος ξανά, χωρίς να προκαλέσω την οργή λόγω της ανικανοποίητης σεξουαλικής επιθυμίας του. Συνοφρώθηκα όταν είδα το μειδίαμά του. Φαινόταν να το διασκεδάζει. «Κωλόπαιδο...»

«Αν θέλεις σεξ, θα το κάνεις με τους δικούς μου όρους. Άρπαξε την ευκαιρία απόψε, Μιλς. Η αλήθεια είναι», είπε χαμογελώντας αυτάρεσκα, «ότι η αποψινή βραδιά είναι η τελευταία που θα σε πηδήξω και θα έχεις ακόμη αυτό το επώνυμο.»

Αυτό δεν θα το άφηνα να περάσει έτσι. «Δεν έχουμε συμφωνήσει κάτι όσον αφορά το επώνυμό μου, Ράιαν. Εγώ ψηφίζω το Χλόη Μάιαν και Μπένετ Ριλς.»

«Όταν είσαι έτοιμη να τον πάρεις, πες το μου, Χλο.» Κάρφωσε το βλέμμα του στο δικό μου για μερικά δευτερόλεπτα σιωπηλός κι ύστερα έσκυψε προς το μέρος μου τόσο που το μόνο που είχα να κάνω ήταν να γείρω μπροστά λίγα εκατοστά για να τον φιλήσω. Αυτό ακριβώς πήγα να κάνω, όμως εκείνος τραβήχτηκε μακριά μου. «Όταν πεις "σε παρακαλώ, Μπένετ, το θέλω", τότε θα σε γαμήσω τόσο δυνατά που μετά από μερικές μέρες θα μπορείς επιτέλους να καθίσεις χωρίς να το θυμάσαι.»

Το στόμα μου ανοιγόκλεισε δυο τρεις φορές χωρίς να βγάλει λέξη. Μ' ένα χαμόγελο γεμάτο αυτοπεποίθηση, ο Μπένετ συνέχισε να ετοιμάζει το σάντουιτς.

Δεν είχε φορέσει το μπλουζάκι του και το γυμνό κορμί του έδειχνε καταπληκτικό. Το δέρμα του ήταν απαλό και λείο, μαυρισμένο από το τζόγκινγκ που έκανε ημίγυμνος κάτω απ' τον ανοιξιάτικο ήλιο. Οι μύες των μπράτσων του σφίχτηκαν όταν άνοιξε το βαζάκι της μουστάρδας, τράβηξε το συρτάρι για να πάρει ένα μαχαίρι, ξετύλιξε το σακουλάκι του ψωμιού. Κινήσεις τόσο απλές... όμως, όταν τις έκανε εκείνος, έμοιαζαν με το καλύτερο, το πιο βρόμικο πορνό. Με τρέλαιναν τα χέρια του, τα μαύρα του μαλλιά, το μαυρισμένο δέρμα του, οι καμπύλες των μυών του.

Το κάθαρμα...

Κάρφωσα το βλέμμα μου στη γλώσσα του που είχε προβάλει απ' το στόμα του και έγλειφε τα χείλη του. Τα μαλλιά του ήταν ανακατεμένα κι έπεφταν βαριά στο μέτωπό του. Όταν άφησα το βλέμμα μου να περιπλανηθεί σε ολόκληρο το κορμί του, είδα τη μοναδική αντανακλαστική αντίδραση που δεν μπορούσε να κρύψει. Ήταν ακόμα τόσο καυλωμένος, ώστε ο πούτσος του διαγραφόταν καθαρά κάτω απ' το μποξεράκι του που αγκάλιαζε χαμηλά τη μέση του.

Χριστέ μου.

Άνοιξα το στόμα μου άλλη μια φορά κι εκείνος, χωρίς να με κοιτάξει, έγειρε λίγο προς το μέρος μου για να πλησιάσει το αυτί του στα χείλη μου. Μου ξέφυγε ένας κοφτός αναστεναγμός κι έκλεισα τα μάτια μου.

Ο ΓΑΜΠΡΟΣ; ΕΝΑ ΟΜΟΡΦΟ ΚΑΘΑΡΜΑ.

Η ΝΥΦΗ; ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΣΚΥΛΑ.

ΜΙΑ ΚΑΥΤΗ ΣΧΕΣΗ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΞΕΛΙΧΘΗΚΕ ΣΕ ΠΑΝΤΟΤΙΝΟ ΕΡΩΤΑ.

Η μέρα του γάμου πλησιάζει για τη Χλόη Μιλς και τον Μπένετ Ράιαν. Η Χλόη, εξουθενωμένη και αγχωμένη με τις προετοιμασίες της τελευταίας στιγμής, φλερτάρει σοβαρά με την ιδέα να το σκάσουν και να πάνε να παντρευτούν στο Λας Βέγκας. Από τη μεριά του, ο Μπένετ έχει άλλα πράγματα στο μυαλό του: τον ανησυχεί τόσο πολύ η επίδραση που έχει πάνω του το κορμί της Χλόης, που αποφασίζει να επιβάλει έναν κανόνα αποχής από το σεξ μέχρι τη νύχτα του γάμου. Φυσικά, το μόνο που θα καταφέρει με αυτόν τον κανόνα είναι να κάνει τα πράγματα ακόμα χειρότερα για τον ίδιο...

Καθώς οι παρανοϊκοί συγγενείς τους καταφτάνουν για τη μεγάλη μέρα –με ελάχιστους μόνο απ' αυτούς να προσπαθούν *πραγματικά* να βοηθήσουν– οι φλογεροί εραστές θα διαπιστώσουν πολύ σύντομα ότι τα πάντα είναι μια δοκιμασία. Είναι ποτέ δυνατόν ένα ζευγάρι που τσακώνεται διαρκώς να αντέξει τόσο ώστε να φτάσει να ανταλλάξει βέρες –και όχι μόνο βρισιές;

Οι αγαπημένοι σας Χλόη και Μπένετ έχουν διανύσει πολύ μεγάλη διαδρομή από τις θυελλώδεις... συνεδριάσεις τους που ξεκίνησαν στο *Όμορφο Κάθαρμο*. Ευκαιρία να ζήσετε μαζί τους τον γάμο του αιώνα!

Η σειρά best-seller που έκανε παγκόσμια αίσθηση

Κεστός: ένα από τα σημαντικότερα σύμβολα της Αφροδίτης, το μυθικό πανί, το οποίο, σύμφωνα με τον Όμηρο, δίνει ερωτική δύναμη σε όποιον το έχει.

Κι έλυσε από τα στήθια της τον πλοιασμένο τον κεστό,
που είχε μέσα του όλων των ειδών το μάγισ'

—Όμηρου Ιλιάδα, 14.214-5

www.kestos.gr

ISBN 978-618-515-802-6

9 786185 158026